

VIDES DESOLADES

Josep Igual. *Faules mamíferes*. Aeditors. El Perelló. 2007

Encara que el nom de Josep Igual va indissolublement associat a la paraula poeta, amb l'entrada del nou segle, és la prosa la que guanya en la seua producció literària, recordem que els darrers anys ha publicat “L'any de la fi del món”, “El rastre dels dies”, “Torn de nit” i “Retrats de butxaca”, tots ells enquadrats d'alguna manera dintre de l'anomenada literatura del jo, en les seues diverses combinacions; dietari, retrat literari, aforismes, o la ficció autobiogràfica, això sense oblidar la seua copiosa producció com a columnista de premsa.

En “Faules mamíferes” predomina, per dir-lo d'alguna manera, la ficció amb majúscules, encara que no suposa tampoc un trencament radical amb la seua obra anterior, de fet hi han alguns relats molt curts que s'apropen més a l'aforisme que al relat pròpiament dit, són unes microhistòries de vegades amb un component filosòfic, d'altres amb una certa ironia davant certes actuacions humanes, en ocasions trobem una àcida crítica a la conducta dels poderosos o bé un final obert i certament inquietant.

Però personalment els contes que més m'han interessat han estat els de major extensió, en ells trobem que la majoria tenen en comú que estan habitats per personatges amb una vida insatisfeta, sovint marginal i de difícil encaix en la societat actual. Trobem algunes històries que ens parlen de nostàlgies, l'executiu de “El triomfador”, que atabalat pel seu treball recorda la llibertat perduda de la infantesa, o el protagonista de “Pasta a la Pasolini” que enyora la suposada llibertat vital dels anys 60.

L'escriptura com a tema també està present al llibre, en un dels contes que més m'ha interessat, “Susanna i els problemes” l'escriptor presenta com s'enfronta a les dificultats de la construcció de la història. Però en altres històries apareixen les misèries del món de la literatura en la relació entre escriptors, on predomina la traïció, l'enveja i la hipocresia.

El món de la parella és present en una bona part de relats, en general són parelles no convencionals, que viuen la seua relació d'una manera conflictiva o si més no insatisfactòria, que acaben amb una ruptura sovint dramàtica. Completen el llibre una galeria de personatges solitaris i marginals, solen ser gent gran o triomfadors derrotats, que viuen els seus darrers dies en la misèria i que de vegades posen final a les seues vides d'una manera dràstica.

Aquestes “Faules mamíferes” constitueixen un retrat sobre la condició humana en aquesta primera dècada del segle XXI, que sovint ens creen una certa inquietud o desassossec, però no ens deixen mai indiferents.

Josep Manuel San Abdón

Publicat a *La Veu de Benicarló*, núm. 608 (02/11/2007)